

De vrouw bediende deze doofstomme travestiet zich van gebarentaal om het gedicht voor te lezen.

Het gedicht dat de wereld moet veranderen

Zonder het Pijnappels
HAREN zijn lang en in
wette slachten achterover ge-
kamd. Ze zijn niet meer ge-
knijpt sinds het begin van
zijn trektocht door Siberië,
wereld de Tilburgse schrijver en
dichter Rene Seghers (30).
Waarom niet? Hij schok-
schouderd. Gewoon een gevoel.
Zoals hij wel vaker op zijn gevoel
afgaat. Net als zes jaar geleden.
Toen schreef hij het gedicht
dat zijn leven zou veranderen.

Onbestemd luister ik naar zijn
mooie woorden,
gedragen door de wind
zeggen ze niets,
ze zijn onbestemd,
ze verleiden de leegte
Zonder pathos
deest hij het ge-
dicht voor, onder-
wijl volgt hij met
een vinger de
ronde vorm van
de tekst. Het staat
zó op papier, dat in
de figuur van wo-
rden zowel het yin- en
yangsymbool, het acht-
voudige pad van het boed-
dhisme, het kruis, de swastika
en de olympische ringen te ont-
dekken zijn.

Het zijn universele symbolen
van broederschap en wereldvre-
zde, legt hij uit. Maar waar staan
ze werkelijk voor? „De geschie-
denis leert ons dat ideologieën

Het kraagde aan hem dat zijn
gedicht feitelijk ook niets meer
was dan 'mooie woorden in een
onbestemde leegte'. „Het ge-
dicht bijt in zijn eigen staart. Het
is slechts kritiek, het is geen
daad. Dat is een frustrerende ge-
dachte voor een dichter die
grensverleggend bezig wil zijn.
Je wordt geconfronteerd met je
eigen zinloze bezig zijn”, meent
Seghers.

Maar de dichter vond een mag-
nier om het gedicht tóch zin-te
geven. Hij zou ermee door de
wereld reizen. Op een landen-

kaart trok hij een rechte lijn van
de westkust van Ierland naar Ja-
pan. „Ik dacht, in elke stad en
elk dorp op die lijn laat ik een lo-
kale bewoner het gedicht voorle-
zen in zijn eigen taal of dialect.
Op die manier breng ik de men-
sen een beetje dichterbij elkaar.”

Gesponsord door 40 Neder-
landse gemeenten en bedrijven,
die gevoelig waren voor zijn
ide-
alis-

en oud. Een gesoigneerde oude
heer in Ierland, een hoer in Eng-
eland, een simpele boer in Sibe-
rië, een doofstomme travestiet
in Duitsland (in gebarentaal). En
een beeldschoon meisje in Ja-
pan, dat Seghers ooit nog hoopt
te trouwen. Zijn engel noemt hij
haar. In zijn dagboek schreef hij:
„Ze heeft twee speelse staarten in
het haar en het meest engelachtige
gezicht dat ik ooit heb gezien.
Ze heeft iets van een snoepje en
ik ben op slag verliefd.”

Seghers filmde alle voor-
drachten, maakte foto's van alle
sprekers en hield een dag-
boek over zijn belevenis-
sen bij. Zijn reismateriaal vormt
inmiddels een indrukwekkende
expositie, die momenteel te
zien is in de Tilburgse biblio-
theek.

„De portret-
ten van de men-
sen laten zien dat
de uiterlijkheden ge-
leidelijk in elkaar over-
lopen. Ze tonen dat een Ne-
derlandse verwant is aan een Ja-
panner, en dat niet de één van
een aap afstamt en de ander van
een reptiel. Ze laten de verbonden-
heid van alle volkeren zien.
De enorme cultuurkloof die we
ervaren, zit vooral in ons hoofd.”

Het gedicht overbrugt de af-
schept een band. Daarmee heeft
het gedicht een daad gesteld.”

De kunstenaar hoopt dit jaar
zijn levenswerk af te ronden. Pas
enkele maanden terug van een
vermoeiende reis van zes maan-
den door het uitgestrekte Sibe-
rië, van Wladiwostok tot en met
de Oeral, is hij al weer bezig met
de voorbereidingen voor de laat-
ste fase van zijn project: Euro-
pees Rusland, Wit-Rusland en
Polen.

„De lijn die ik heb gevolgd is
slechts een symbolische. Je kan
vanaf ieder punt op de aardbol

Het gedicht is in cirkelvorm
geschreven.

me, begon hij aan een ogen-
schijnlijk waanzinnig project,
dat hij doopte met de naam *Ban-
den*. In totaal zou hij 508 plaat-
sen, verspreid over 15.000 kilo-
meter, moeten bezoeken.

Zijn lange reis begon in Clif-
den in Ierland en voerde hem de
afgelopen jaren naar Engeland,
Nederland, Duitsland, Japan,
China en Siberië. Zo'n 270 men-
schen lasen inmiddels zijn gedicht.
Ze droegen het voor, dreunden
het op, ratelden het af of zongen
het. Mannen en vrouwen, jong

Ook deze Siberische jongen las het gedicht voor, dat de volkeren dichterbij elkaar moet brengen.

Foto's Rene Seghers

vertrekken. Maar ik hoop dat de
mensen beseffen dat die verbonden-
heid er overall is, van noord
naar zuid, van oost naar west.”
Het project wordt te zijner tijd
afgerond met een tentoonstel-
ling. „De portretten van de 508
sprekers vormen uiteindelijk het
echte gedicht.”

De tentoonstelling gaat de lan-

ge reis van Ierland naar Japan
opnieuw maken en wordt dan
als het ware teruggeven aan de
mensen.

Seghers koestert nog een heim-
elijke wens. „Ik ontdekte onder-
weg dat onze koningin is ge-
boren in Baarn, een gemeente
die op de lijn ligt. Het zou de
kroon op mijn werk zijn als de

koningin mijn gedicht zou voor
lezen. Misschien durf ik he-
straks wel te vragen. Als ik ster-
genoeg ben en het project ge-
noeg bekendheid heeft.”

De tentoonstelling *Banden* is
nog tot en met 10 maart te zien in
de Openbare Bibliotheek Tilburg
aan het Koningsplein 10.